Rezumatul Deciziei Comisiei

din 19 ianuarie 2022

de respingere a competenței sale în sensul articolelor 1 și 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ([1])

(Cazul C.1887 – Mediaset – Invitație de a acționa în temeiul articolului 265)

[notificat cu numărul C(2022) 307]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2023/C 23/03)

(1) La 19 noiembrie 2021, Comisia Europeană („Comisia") a primit o invitație de a acționa („invitația de a acționa") din partea MFE – MEDIAFOREUROPE N.V., denumită anterior Mediaset N.V., („Mediaset", Țările de Jos), în temeiul articolului 265 din TFUE, prin care se solicită Comisiei să decidă dacă are competența de a examina concentrarea economică propusă între Télévision Française 1 S.A. („TF1", Franța) și Métropole Télévision S.A. („M6", Franța) („tranzacția").

1. **PĂRȚILE ȘI TRANZACȚIA**

(2) TF1 este controlată exclusiv de Bouygues S.A. („Bouygues"), care deține o participație de 43,7 % în TF1. Bouygues își desfășoară activitatea în sectoarele construcțiilor, telecomunicațiilor și mass-mediei. Activitatea principală a TF1 constă în furnizarea cu ridicata de canale de televiziune, în mod direct sau prin intermediul filialelor sale. TF1 desfășoară și alte activități legate de activitatea sa principală în calitate de post de televiziune, printre care se numără producerea de conținut audiovizual și cinematografic, achiziționarea de drepturi audiovizuale, comercializarea de spații publicitare, editarea și distribuirea de DVD-uri și CD-uri muzicale și dezvoltarea de produse derivate pentru antene și de servicii digitale și interactive.

(3) M6 este controlată exclusiv de RTL Group S.A. („RTL"), care deține o participație de 48,26 % în M6 și care, la rândul său, este controlată exclusiv de Bertelsmann SE & Co. KGaA („Bertelsmann"), care deține o participație de 76,28 % în RTL. Activitatea principală a M6 constă în furnizarea cu ridicata de canale de televiziune, în mod direct sau prin intermediul filialelor sale. În plus, M6 desfășoară o serie de activități legate de activitatea sa principală în calitate de post de televiziune, printre care se numără producerea de conținut audiovizual și cinematografic, achiziționarea de drepturi audiovizuale, comercializarea de spații publicitare, editarea și distribuirea de DVD-uri și CD-uri muzicale și dezvoltarea de produse derivate pentru antene și de servicii digitale. În final, M6 controlează grupul de radio RTL France, care deține mai multe licențe de difuzare de programe de radio în Franța și desfășoară diverse activități legate de funcționarea acestor servicii de radio.

(4) [Descrierea tranzacției]. După încheierea tranzacției, Bouygues va deține aproximativ 30 % din capitalul entității rezultate în urma concentrării, în timp ce Bertelsmann va deține, prin intermediul RTL, aproximativ 16 % din capitalul entității rezultate în urma concentrării.

2. **SITUAȚIA DE FAPT ȘI PROCEDURA**

(5) La 17 mai 2021, TF1, M6, Bouygues și RTL au anunțat semnarea unui acord de inițiere a unor negocieri exclusive pentru concentrarea activităților desfășurate de TF1 și M6. La 17 mai 2021, Bouygues și RTL au semnat două memorandumuri de înțelegere. Aceste memorandumuri de înțelegere au fost urmate, la 8 iulie 2021, de semnarea unui acord-cadru între Bouygues și RTL și a unui acord de combinare de întreprinderi între TF1 și M6 („acordurile"). Bouygues și RTL au convenit, de asemenea, asupra unui proiect de acord al acționarilor („shareholders' agreement" – „SHA") care urmează să fie semnat după încheierea tranzacției.

([1]) JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice"). Începând cu 1 decembrie 2009, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE") a introdus anumite modificări, precum înlocuirea termenului de „Comunitate" cu cel de „Uniune" și a celui de „piață comună" cu cel de „piață internă". Terminologia din TFUE va fi folosită pe tot parcursul prezentei decizii.

(6) La 29 octombrie 2021, Autoritatea franceză de concurență („ADLC") a trimis un chestionar mai multor participanți pe piață, inclusiv Mediaset, solicitând opiniile acestora cu privire la tranzacție. În introducerea chestionarului, ADLC menționează faptul că „[c]hestionarul are ca obiect concentrarea economică propusă dintre TF1 și [M6]. [Entitatea rezultată în urma concentrării] este controlată exclusiv de [Bouygues]". Având în vedere cele de mai sus, introducerea testului de piață prevede că „[tranzacția] face obiectul aprobării de către [ADLC], care este autoritatea administrativă independentă responsabilă cu reglementarea în domeniul concurenței din Franța".

(7) La 19 noiembrie 2021, Mediaset a trimis Comisiei invitația de a acționa. Mediaset susține în special că, contrar concluziei ADLC, entitatea rezultată în urma concentrării va fi controlată în comun de Bouygues și Bertelsmann și, prin urmare, va avea o dimensiune europeană.

3. **DIMENSIUNEA EUROPEANĂ**

3.1. **Cadrul juridic**

(8) În sensul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul privind concentrările economice, Comisia are competența exclusivă de a evalua concentrările care au o dimensiune europeană. Articolul 1 din Regulamentul privind concentrările economice prevede două seturi alternative de praguri pentru a stabili dacă o concentrare are o dimensiune europeană.

(9) În sensul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul privind concentrările economice, o concentrare are o dimensiune europeană în cazul în care (i) cifra de afaceri totală realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate depășește 5 000 de milioane EUR și (ii) cifra de afaceri totală realizată în Uniune de către fiecare din cel puțin două întreprinderi implicate depășește 250 de milioane EUR, cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprinderile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivelul Uniunii într-un singur stat membru.

(10) O concentrare care nu atinge pragurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul privind concentrările economice are o dimensiune europeană în sensul articolului 1 alineatul (3) în cazul în care: (i) cifra totală de afaceri combinată realizată la nivel mondial de toate întreprinderile implicate depășește 2 500 de milioane EUR; (ii) în fiecare din cel puțin trei state membre, cifra totală de afaceri combinată realizată de toate întreprinderile implicate depășește 100 de milioane EUR; (iii) în fiecare din cel puțin trei state membre care sunt incluse la punctul (ii), cifra totală de afaceri realizată de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 25 de milioane EUR și (iv) cifra totală de afaceri realizată în Uniune de către fiecare din cel puțin două dintre întreprinderile implicate depășește 100 de milioane EUR, cu excepția cazurilor în care fiecare dintre întreprinderile implicate realizează mai mult de două treimi din cifra sa totală de afaceri la nivelul Uniunii într-unul și același stat membru.

(11) În scopul stabilirii competenței, întreprinderile implicate sunt acelea care participă la o concentrare, și anume o fuziune sau o preluare a controlului, după cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul privind concentrările economice ([2]).

(12) În cazul preluării controlului exclusiv, întreprinderile implicate sunt întreprinderea care preia controlul și întreprinderea-țintă ([3]).

(13) În cazul preluării controlului în comun a unei asociații în participațiune nou create, în care o întreprindere contribuie cu o filială preexistentă sau o activitate comercială asupra căreia a exercitat anterior controlul exclusiv, întreprinderile implicate sunt fiecare dintre societățile care preiau controlul nou-înființatei asociații în participațiune. În acest caz, cifra de afaceri a filialei sau a activității comerciale care a contribuit face parte din cifra de afaceri a societății-mamă inițiale ([4]).

([2]) Comunicarea consolidată privind competența Comisiei în temeiul Regulamentului privind concentrările economice, JO C 95, 16.4.2008, p. 1, punctul 129 („Comunicarea jurisdicțională consolidată").

([3]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 134.

([4]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 139.

3.2. **Cifra de afaceri**

(14) În 2020, Bouygues a avut o cifră de afaceri la nivel mondial de 34 700 de milioane EUR, o cifră de afaceri realizată în Uniune de [cifra de afaceri] milioane EUR și o cifră de afaceri realizată în Franța de [cifra de afaceri] milioane EUR. Prin urmare, Bouygues realizează în Franța mai mult de două treimi din cifra sa de afaceri totală de la nivelul Uniunii.

(15) În 2020, Bertelsmann a realizat o cifră de afaceri la nivel mondial de 17 300 de milioane EUR, o cifră de afaceri realizată în Uniune de [cifra de afaceri] milioane EUR și o cifră de afaceri realizată în Franța de [cifra de afaceri] milioane EUR. Prin urmare, Bertelsmann nu realizează în Franța mai mult de două treimi din cifra sa de afaceri totală de la nivelul Uniunii.

(16) În 2020, M6 a realizat o cifră de afaceri la nivel mondial de 1 274 de milioane EUR, o cifră de afaceri realizată în Uniune de [cifra de afaceri] milioane EUR și o cifră de afaceri realizată în Franța de [cifra de afaceri] milioane EUR. Prin urmare, M6 realizează în Franța mai mult de două treimi din cifra sa de afaceri totală de la nivelul Uniunii.

(17) Comisia observă că, indiferent dacă sunt luate în considerare cifrele de afaceri ale (i) Bouygues și M6 sau ale (ii) Bouygues și Bertelsmann, pragurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (b) sunt depășite. Cu toate acestea, dacă s-ar lua în considerare doar cifrele de afaceri ale Bouygues și M6, tranzacția nu ar avea o dimensiune europeană, întrucât Bouygues și M6 realizează în Franța mai mult de două treimi din cifra lor de afaceri de la nivelul Uniunii. În cazul în care s-ar lua în considerare cifrele de afaceri ale Bouygues și Bertelsmann, tranzacția ar avea o dimensiune europeană, întrucât Bertelsmann nu realizează în Franța mai mult de două treimi din cifra sa de afaceri de la nivelul Uniunii.

(18) Prin urmare, este necesar să se stabilească întreprinderile implicate în tranzacție.

3.3. **Întreprinderile implicate în tranzacție**

(19) ADLC și Bouygues consideră că entitatea rezultată în urma concentrării va fi controlată exclusiv de Bouygues ([5]). În acest caz, întreprinderile implicate ar fi Bouygues și M6, iar concentrarea nu ar avea o dimensiune europeană.

(20) În schimb, Mediaset susține că entitatea rezultată în urma concentrării va fi controlată în comun de Bouygues și Bertelsmann ([6]). În acest caz, întreprinderile implicate ar fi Bouygues și Bertelsmann ([7]), iar concentrarea ar avea o dimensiune europeană.

(21) Pentru a stabili domeniul întreprinderilor implicate în tranzacție, este necesar, în primul rând, să se stabilească natura controlului care va fi exercitat asupra entității rezultate în urma concentrării.

3.3.1. *Natura controlului asupra entității rezultate în urma concentrării*

3.3.1.1. Introducere privind structura de guvernanță a entității rezultate în urma concentrării

(22) După încheierea tranzacției, Bouygues va deține aproximativ 30 % din capitalul entității rezultate în urma concentrării, în timp ce Bertelsmann va deține, prin intermediul RTL, aproximativ 16 % din capitalul entității rezultate în urma concentrării.

(23) În ceea ce privește adunarea generală a acționarilor entității rezultate în urma concentrării („adunarea generală a acționarilor”), articolul 2.5 din SHA prevede că Bouygues și Bertelsmann convin, înaintea oricărei adunări generale, asupra unei poziții comune cu privire la toate punctele de pe ordinea de zi. În caz de dezacord, Bertelsmann va trebui, în principiu, să voteze conform indicației Bouygues.

([5]) A se vedea analiza efectuată de ADLC cu privire la aplicabilitatea Regulamentului privind concentrările economice în cazul tranzacției din 3 decembrie 2021, p. 7 și observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, pagina 7.

([6]) Invitația de a acționa, paginile 2-5.

([7]) Inclusiv M6.

(24) Consiliul de administrație al entității rezultate în urma concentrării („Consiliul de administrație") va fi compus din 12 membri. Bouygues va avea dreptul să numească 4 directori, inclusiv directorul executiv și președintele Consiliului de administrație („directorul general") ([8]), și să propună 2 directori independenți. Bertelsmann va avea dreptul să numească 2 directori, inclusiv vicepreședintele Consiliului de administrație, și să propună [numărul de directori independenți propuși de Bertelsmann]. În conformitate cu articolul 2.1.4 din SHA, deciziile Consiliului de administrație sunt adoptate cu majoritatea voturilor exprimate. În caz de paritate a voturilor, votul directorului general este decisiv. Articolul 2.1.2 din SHA prevede că Bouygues și Bertelsmann vor trebui să convină asupra unei poziții comune cu privire la toate punctele de pe ordinea de zi a Consiliului de administrație. În caz de dezacord, Bertelsmann va trebui, în principiu, să voteze conform indicației Bouygues.

3.3.1.2. Argumentele prezentate de Mediaset

(25) Mediaset consideră că entitatea rezultată în urma concentrării va fi controlată în comun de Bouygues și Bertelsmann din următoarele motive.

(26) În primul rând, Mediaset susține că structura tranzacției conduce la concluzia că Bouygues și Bertelsmann vor deține controlul în comun al entității rezultate în urma concentrării. În special, potrivit Mediaset, Bouygues nu va fi în măsură să controleze exclusiv entitatea rezultată în urma concentrării, deoarece va controla doar 30 % din capitalul social al entității respective. Mediaset subliniază că, după încheierea tranzacției, Bertelsmann (prin intermediul RTL) va deține 16 % din capitalul entității rezultate în urma concentrării. Prin urmare, Bertelsmann va fi al doilea acționar ca mărime al entității rezultate în urma concentrării.

(27) În al doilea rând, Mediaset susține că Bertelsmann va fi un acționar esențial și strategic al entității rezultate în urma concentrării. Mediaset consideră că, astfel cum reiese în special dintr-un interviu cu Thomas Rabe, președinte și director general („directorul general") al Bertelsmann, și cu Olivier Roussat, director general („directorul general") al Bouygues, Bouygues și Bertelsmann se consideră parteneri pe termen lung, cu o viziune comună asupra pieței ([9]). Această opinie s-a reflectat într-o prezentare destinată investitorilor, în care TF1 și M6 au susținut că RTL va rămâne un acționar strategic pe termen lung ([10]). Potrivit Mediaset, aceeași opinie a fost demonstrată și prin desfășurarea unei acțiuni concertate în sensul articolului L.233-10 din Codul comercial francez ([11]). Existența acestei acțiuni concertate constituie, în plus, un indiciu utilizat de ADLC pentru a stabili natura controlului exercitat de una sau mai multe întreprinderi asupra unei alte întreprinderi ([12]).

(28) În al treilea rând, Mediaset consideră că Bertelsmann va avea o reprezentare semnificativă în cadrul organismelor de guvernanță ale entității rezultate în urma concentrării ([13]). Mediaset observă că primul director general al entității rezultate în urma concentrării este dl Nicolas de Tavernost, actualul președinte al M6. Mediaset observă, de asemenea, că numărul de directori acordat întreprinderilor Bouygues și Bertelsmann în mod individual (potrivit Mediaset, patru și, respectiv, doi directori) nu permite nici întreprinderii Bouygues, nici întreprinderii Bertelsmann să acționeze individual, întrucât Consiliul de administrație va fi compus din 12 directori ([14]).

(29) În final, Mediaset susține că Bouygues și Bertelsmann au convenit asupra unei strategii comune, astfel cum se arată în comunicatul de presă și în prezentările destinate investitorilor ([15]).

3.3.1.3. Argumentele prezentate de ADLC și Bouygues

(30) ADLC și Bouygues consideră că tranzacția este structurată astfel încât să se asigure că Bouygues deține controlul exclusiv asupra entității rezultate în urma concentrării ([16]).

([8]) Primul director general al entității rezultate în urma concentrării va fi Nicolas de Tavernost, actualul președinte al M6.
([9]) Invitația de a acționa, pagina 3.
([10]) Invitația de a acționa, pagina 3.
([11]) Invitația de a acționa, pagina 3.
([12]) Invitația de a acționa, pagina 3.
([13]) Invitația de a acționa, pagina 3.
([14]) Invitația de a acționa, paginile 3-4.
([15]) Invitația de a acționa, pagina 4.
([16]) A se vedea analiza efectuată de ADLC cu privire la aplicabilitatea Regulamentului privind concentrările economice la tranzacția din 3 decembrie 2021, p. 7 și răspunsul oferit de Bouygues la invitația Comisiei de prezentare a observațiilor („observațiile formulate de Bouygues"), anexa 1, pagina 4.

(31) În ceea ce privește adunarea generală a acționarilor, Bouygues a subliniat că, în conformitate cu articolul 2.5 din SHA, Bouygues și Bertelsmann vor trebui să se consulte reciproc înaintea oricărei adunări generale a acționarilor pentru a încerca să stabilească o poziție comună cu privire la fiecare punct de pe ordinea de zi. În cazul unui dezacord între Bouygues și Bertelsmann, poziția propusă de Bouygues va prevala, iar întreprinderea Bertelsmann va fi obligată să voteze în favoarea deciziilor adoptate de Bouygues ([17]). O analiză a ratelor istorice de participare la adunările generale ale acționarilor TF1 și M6 ar conduce la concluzia că drepturile de vot combinate ale Bouygues și Bertelsmann vor conferi ambelor întreprinderi o majoritate *de facto* în cadrul adunărilor generale ale acționarilor.

(32) În ceea ce privește Consiliul de administrație, Bouygues ia act de faptul că articolul 2.1.1 din SHA prevede că Consiliul de administrație al entității rezultate în urma concentrării va fi compus din 12 membri, dintre care jumătate vor fi numiți de Bouygues, inclusiv președintele cu vot decisiv ([18]).

(33) În mod similar pregătirii adunărilor generale ale acționarilor, Bouygues afirmă că SHA mandatează o acțiune concertată a Bouygues și Bertelsmann înainte de orice reuniune a Consiliului de administrație ([19]). În cazul unui dezacord între Bouygues și Bertelsmann, poziția propusă de Bouygues va prevala, iar Bertelsmann trebuie să își alinieze votul la cel al întreprinderii Bouygues ([20]). Bertelsmann se poate abate de la poziția adoptată de Bouygues numai în cazuri excepționale. În special, articolul 2.1.2 din SHA prevede că întreprinderea Bertelsmann nu va fi obligată să adopte poziția Bouygues în cazul în care Bertelsmann sau unul dintre reprezentanții săi în Consiliul de administrație consideră că decizia este ilegală sau incompatibilă cu interesul corporativ al entității rezultate în urma concentrării ([21]). Pe de altă parte, Bouygues susține că articolul 2.1.4 conține o listă de aspecte cu privire la care întreprinderea Bertelsmann nu va fi obligată să își alinieze votul la poziția Bouygues, însă aceste aspecte ar trebui să vizeze numai deciziile excepționale care ar putea afecta valoarea entității rezultate în urma concentrării și care sunt destinate să protejeze interesele unui acționar minoritar ([22]).

(34) În final, Bouygues afirmă că va controla exclusiv toate deciziile strategice ale entității rezultate în urma concentrării, inclusiv planul de afaceri și bugetul, investițiile și numirea directorilor. În această privință, Bouygues subliniază că faptele invocate de Mediaset pentru a concluziona în sensul existenței unei strategii comune a întreprinderilor Bouygues și Bertelsmann se bazează pe comunicate de presă care nu redau întregul conținut al acordurilor și al SHA ([23]).

3.3.1.4. Evaluarea realizată de către Comisie

(A) Cadrul juridic

(35) Comunicarea jurisdicțională consolidată stabilește existența unui control comun în situația în care două sau mai multe întreprinderi sau persoane au posibilitatea de a-și exercita influența decisivă asupra unei alte întreprinderi. Prin influență decisivă, Comisia înțelege în mod normal competența de a bloca deciziile care determină strategia comercială a unei întreprinderi. Prin urmare, întreprinderile care preiau controlul în comun al unei alte întreprinderi trebuie să ajungă la o înțelegere în legătură cu stabilirea politicii comerciale a asociației în participațiune și trebuie să colaboreze ([24]).

(36) Comisia utilizează o serie de criterii pentru a stabili existența unui control comun.

(37) Cu toate că poate exista un control comun în cazul în care două întreprinderi își împart în mod egal drepturile de vot sau de reprezentare în organele de decizie, Comisia nu consideră că aceasta este o condiție necesară. Prin urmare, controlul în comun este posibil chiar și atunci când nu există egalitate între cele două societăți-mamă în ceea ce privește votul sau reprezentarea în organele de decizie. Este cazul, în special, al acționarilor minoritari cu drepturi suplimentare care le permit să se opună deciziilor esențiale pentru strategia comercială a asociației în participațiune ([25]). Drepturile de veto care conferă control în comun vizează, de regulă, decizii privind aspecte legate de buget, plan de afaceri, investiții importante sau numirea conducerii superioare.

([17]) Observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, pagina 3.
([18]) Observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, pagina 6.
([19]) Observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, pagina 7.
([20]) Observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, pagina 7.
([21]) Observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, pagina 4.
([22]) Observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, paginile 7-8.
([23]) Observațiile formulate de Bouygues, anexa 1, pagina 9.
([24]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 62.
([25]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 65.

(38) În plus, Comisia consideră că exercitarea în comun a drepturilor de vot poate conferi un control în comun. Prin urmare, chiar în absența unor drepturi de veto specifice, două sau mai multe întreprinderi care dețin un pachet minoritar de acțiuni într-o altă întreprindere pot prelua controlul în comun ([26]). Acesta este cazul în care participațiile minoritare oferă împreună mijloacele pentru controlul întreprinderii-țintă. O astfel de concertare poate rezulta dintr-un acord obligatoriu din punct de vedere juridic sau poate fi stabilită pe baza unor împrejurări de fapt, în special atunci când există un interes comun puternic între acționarii minoritari ([27]).

(39) În final, Comisia ia în considerare alți factori, inclusiv existența unui vot decisiv ([28]). Existența controlului în comun presupune neacordarea votului decisiv numai uneia dintre societățile-mamă, deoarece acest lucru ar duce la existența controlului exclusiv pentru societatea care beneficiază de votul decisiv ([29]). Cu toate acestea, poate exista control în comun în cazul în care, în practică, importanța și eficiența votului decisiv sunt limitate ([30]).

(B) Drepturile de veto ale Bertelsmann în entitatea rezultată în urma concentrării

(40) Astfel cum s-a explicat la punctele (22)-(24) de mai sus și cu excepția cazului în care se prevede altfel, Bertelsmann va trebui să voteze în același mod ca Bouygues atât în cadrul reuniunii Consiliului de administrație, cât și în cadrul adunării generale a acționarilor.

(41) În cazuri excepționale, articolul 2.1.4 din SHA prevede un mecanism care permite întreprinderii Bertelsmann [...] să voteze împotriva unei propuneri pentru un anumit număr de aspecte ([31]). Comisia consideră că acest mecanism este similar cu dreptul de veto al Bertelsmann cu privire la aceste aspecte. [Detalii privind SHA] ([32]). Prin urmare, Bertelsmann va avea drept de veto cu privire la aspectele enumerate la articolul 2.1.4 din SHA.

(42) În primul rând, articolul 2.1.4 din SHA conține o listă de aspecte asupra cărora Bertelsmann va avea, în mod excepțional, drept de veto. Este vorba, în special, de modificarea statutului, înlocuirea auditorilor, orice modificare a politicii de distribuire a dividendelor, orice modificare a normelor de guvernanță, orice majorare a capitalului social, o creștere semnificativă a datoriei și angajamentul entității rezultate în urma concentrării cu privire la orice activitate nouă care nu este inclusă în obiectul său de activitate. În ceea ce privește aceste drepturi de veto, Comisia observă că, în conformitate cu punctul 66 din Comunicarea jurisdicțională consolidată, aceste aspecte nu se referă la deciziile strategice ale entității rezultate în urma concentrării. Dreptul de veto al Bertelsmann se aplică aspectelor care vizează existența entității rezultate în urma concentrării și, prin urmare, nu îi pot conferi, ca atare, controlul comun asupra entității respective. Mai degrabă, aceste drepturi de veto corespund celor acordate în mod normal acționarilor minoritari pentru a le proteja interesele financiare în calitate de investitori ai asociației în participațiune.

(43) Articolul 2.1.4 din SHA acordă, de asemenea, întreprinderii Bertelsmann drepturi de veto în ceea ce privește anumite tipuri de investiții. În special, Bertelsmann își va păstra dreptul de a nu da curs propunerii întreprinderii Bouygues privind (i) oricare investiție, vânzare sau achiziție de acțiuni, activități comerciale și active care depășesc [valoarea pragului] EUR per tranzacție; (ii) orice achiziție de drepturi asupra conținutului audiovizual care depășește [valoarea pragului] EUR per tranzacție pe an; (iii) orice acord de distribuție comercială care depășește [valoarea pragului] EUR per tranzacție pe an; (iv) crearea unei asociații în participațiune sau a unui parteneriat sau a unei alte garanții care depășește [valoarea pragului] EUR și orice inițiere a unui litigiu privind o sumă care depășește [valoarea pragului] EUR. În acest sens, Comisia observă că pragurile prevăzute în SHA nu au fost niciodată depășite de către M6 și au fost depășite în cazuri cu totul excepționale de către TF1 în ultimii zece ani ([33]). Prin urmare, drepturile de veto ale Bertelsmann nu sunt de natură să îi confere drept de veto asupra desfășurării normale a activității entității rezultate în urma concentrării. Având în vedere sumele prevăzute, aceste drepturi de veto corespund unor drepturi care protejează de regulă acționarii minoritari.

([26]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 74.
([27]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctele 74-76.
([28]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 82.
([29]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 82.
([30]) Comunicarea jurisdicțională consolidată, punctul 82.
([31]) Această obligație nu se extinde asupra directorilor independenți propuși de către Bouygues sau de către Bertelsmann.
([32]) Codul comercial francez, articolul L.225-37.
([33]) Bouygues confirmă că aceste praguri au fost depășite doar de trei ori din 2011 de către TF1 și nu au fost niciodată depășite de către M6. În plus, ca răspuns la solicitarea de informații nr. 1, Bouygues a confirmat că, dacă este cazul, consolidarea datelor istorice între grupurile TF1 și M6 nu conduce la nicio altă depășire a pragurilor prevăzute la articolul 2.1.4 (a se vedea solicitarea de informații nr. 1, răspunsul la întrebarea nr. 2 și anexa). Prin urmare, Comisia consideră că pragurile sunt suficient de ridicate pentru a nu conferi întreprinderii Bertelsmann drept de veto asupra deciziilor strategice ale entității rezultate în urma concentrării.

(44) Prin urmare, având în vedere cele menționate anterior, Comisia consideră că Bertelsmann nu va exercita controlul în comun asupra entității rezultate în urma concentrării din cauza drepturilor de veto prevăzute la articolul 2.1.4 din SHA.

(45) Primul director general al entității rezultate în urma concentrării va fi numit de Bouygues și Bertelsmann ([34]). El va fi unul dintre cei patru membri ai Consiliului de administrație numiți de Bouygues. În timpul perioadei de restricționare ([35]), Bouygues poate să îl destituie pe directorul general al entității rezultate în urma concentrării în urma discuțiilor cu întreprinderea Bertelsmann, dar fără ca aceasta din urmă să aibă drept de veto asupra deciziei finale. În ceea ce privește numirea viitorilor directori generali, Bouygues va trebui să propună o listă de [...] candidați [...]. Bertelsmann va avea drept de veto asupra unuia dintre candidații incluși pe listă ([36]). Prin urmare, Bouygues va avea ultimul cuvânt cu privire la alegerea [directorului general], cu excepția cazului în care Bertelsmann consideră că există preocupări serioase de natură etică cu privire la candidat ([37]). […] ([38]). Rezultă că, atât în timpul perioadei de restricționare, cât și ulterior acesteia, Bouygues va avea ultimul cuvânt în ceea ce privește numirea și destituirea directorului general al entității rezultate în urma concentrării. Bertelsmann va avea drept de veto numai în ceea ce privește [...] și numirea unui candidat cu privire la care Bertelsmann consideră că există preocupări serioase de natură etică. În plus, Bertelsmann nu va avea drept de veto cu privire la destituirea directorului general. Prin urmare, drepturile de veto ale Bertelsmann în cadrul procesului de numire a directorului general al entității rezultate în urma concentrării sunt similare unui drept de consultare, compatibil cu drepturile acordate de obicei pentru a proteja interesele acționarilor minoritari. Comisia observă, de asemenea, că Bouygues va fi în măsură să îl destituie fără întârziere pe primul director general al entității rezultate în urma concentrării.

(46) Prin urmare, Comisia consideră că Bertelsmann nu va exercita controlul în comun asupra entității rezultate în urma concentrării ca urmare a participării sale la numirea și demiterea directorului general al entității respective.

(47) În ceea ce privește planul de afaceri și bugetul, Comisia constată că articolul 2.2.1 din SHA instituie o comisie de audit responsabilă cu întocmirea bugetului și a planului de afaceri, care va fi alcătuită dintr-un director numit de Bouygues și un director numit de Bertelsmann ([39]). [Bouygues și Bertelsmann vor conveni asupra primului plan de afaceri] ([40]). În plus, planurile de afaceri viitoare, cu privire la care Bertelsmann nu poate formula obiecții decât în cazul în care le consideră incompatibile cu interesul corporativ al entității rezultate în urma concentrării ([41]), vor trebui să respecte obiectivele privind veniturile, sinergiile și investițiile convenite de Bouygues și Bertelsmann […] ([42]). Prin urmare, [în ceea ce privește viitoarele planuri de afaceri, Bouygues va putea să își impună decizia în Consiliul de administrație datorită votului său decisiv] ([43]). Aceste planuri de afaceri și bugete viitoare constituie decizii strategice ale entității rezultate în urma concentrării.

(48) Astfel, Comisia consideră că Bertelsmann nu va exercita un control în comun asupra entității rezultate în urma concentrării din cauza mecanismului de discutare și adoptare a viitoarelor planuri de afaceri și bugete ale entității respective.

(49) Prin urmare, Comisia observă că Bertelsmann nu are drept de veto cu privire la deciziile strategice ale entității rezultate în urma concentrării.

(C) Exercitarea în comun a drepturilor de vot

(50) În ceea ce privește adunările generale ale acționarilor, cu excepția aspectelor rezervate menționate la articolul 2.1.4 din SHA (discutate la punctele (42)-(44) de mai sus), Bertelsmann nu se va putea opune deciziilor luate de Bouygues.

([34]) SHA, articolul 2.3.
([35]) Articolul 3.2 din SHA prevede că, cu excepția unor cazuri excepționale, Bertelsmann va trebui să își păstreze participațiile în entitatea rezultată în urma concentrării pentru [o durată specifică] („perioadă de restricționare”).
([36]) SHA, articolul 2.3.
([37]) SHA, articolul 2.1.2.
([38]) SHA, articolul 2.3.
([39]) SHA, articolul 2.2.1.
([40]) SHA, articolul 2.2.1. În plus, în răspunsul său la solicitarea de informații nr. 1, Bouygues a confirmat că acordurile îi oferă posibilitatea de a modifica planul de afaceri pe termen scurt și de a revoca primul buget [a se vedea solicitarea de informații nr. 1, răspunsul la întrebarea nr. 5 litera (b)].
([41]) SHA, articolul 2.1.2.
([42]) SHA, articolul 2.2.1.
([43]) A se vedea punctul (61) de mai jos.

(51) Cu toate acestea, în ceea ce privește Consiliul de administrație, pe lângă aspectele rezervate prevăzute la articolul 2.1.4 din SHA și numirea directorului general al entității rezultate în urma concentrării (discutate la punctele (42)-(46) de mai sus), Bertelsmann are dreptul de a se opune oricărei decizii pe care o consideră ilegală sau incompatibilă cu interesul corporativ al entității respective (articolul 2.1.2 din SHA).

(52) Excepția privind interesul corporativ prevăzută la articolul 2.1.2 din SHA nu face obiectul unor condiții speciale. Cu toate acestea, astfel cum a explicat Bouygues, (i) excepția privind interesul corporativ este uzuală și nu este specifică sectorului audiovizual; (ii) se aplică numai în situații extreme; (iii) întrucât obiectivul său este de a evita răspunderea civilă și/sau penală personală a directorilor numiți de Bertelsmann ([44]). Prin urmare, Comisia consideră că domeniul de aplicare material al excepției privind interesul corporativ este limitat.

(53) Rezultă că Bertelsmann nu va fi în măsură *de jure* să exercite o influență decisivă asupra entității rezultate în urma concentrării în conformitate cu condițiile SHA. Cu toate acestea, Comisia trebuie să evalueze dacă exercitarea în comun a drepturilor de vot ar putea exista, de asemenea, *de facto*.

(54) Comisia constată că Bertelsmann deține un know-how în sectorul audiovizual care depășește activitățile entității rezultate în urma concentrării. În plus, chiar dacă Bertelsmann nu își poate impune poziția, Bouygues și Bertelsmann vor trebui să depună eforturi pentru a conveni asupra unei poziții comune de vot înainte de fiecare reuniune a Consiliului de administrație sau a adunării generale a acționarilor entității rezultate în urma concentrării. Având în vedere cele menționate anterior, Bouygues și Bertelsmann se pot comporta ca o singură entitate în cadrul organelor de decizie ale entității rezultate în urma concentrării. În plus, primul director general al entității rezultate în urma concentrării va continua să joace o serie de roluri în cadrul Bertelsmann ([45]).

(55) Cu toate acestea, Comisia observă că Bouygues are propriile cunoștințe în sectorul audiovizual și nu va depinde de Bertelsmann în această privință. În plus, Bertelsmann nu va avea relații comerciale importante cu entitatea rezultată în urma concentrării ([46]). În cele din urmă, Bouygues își păstrează dreptul de a-l destitui pe directorul general al entității rezultate în urma concentrării, fără ca Bertelsmann să se poată opune.

(56) Rezultă că nu există niciun element care să susțină existența unui interes comun puternic între Bouygues și Bertelsmann.

(57) În absența unui astfel de interes comun, Comisia consideră că posibila apariție a unor alianțe schimbătoare între acționarii minoritari exclude, în mod normal, o prezumție de control în comun *de facto*. În cazul de față, Comisia observă că este posibil ca Bouygues și alți acționari minoritari să poată vota împotriva poziției adoptate de Bertelsmann, atât în cadrul Consiliului de administrație, cât și în cadrul adunării generale a acționarilor.

(58) În plus, Comisia observă că, în cazul unui dezacord între întreprinderile Bouygues și Bertelsmann, aceasta din urmă este obligată să își păstreze participațiile numai în perioada de restricționare ([durata perioadei de restricționare]). La sfârșitul acestei perioade, Bertelsmann va putea să își vândă acțiunile acordând Bouygues un drept de preempțiune pentru [numărul participațiilor] dintre acțiuni. Restul acțiunilor pot fi vândute liber [atât timp cât alegerea cumpărătorului nu ridică probleme legate de concurență]. Prin urmare, în caz de dezacord, Comisia consideră că existența entității rezultate în urma concentrării nu ar fi afectată.

(59) Prin urmare, Comisia concluzionează că acordurile și SHA nu dau naștere la o exercitare în comun *de facto* a drepturilor de vot în cadrul entității rezultate în urma concentrării.

(D) Existența unui vot decisiv

([44]) A se vedea solicitarea de informații nr. 1, răspunsul la întrebarea nr. 1.

([45]) Invitația de a acționa, pagina 3.

([46]) În răspunsul său la solicitarea de informații nr. 1, Bouygues a confirmat că relațiile în interiorul grupului dintre M6 și Bertelsmann sunt pe cale să înceteze [a se vedea solicitarea de informații nr. 1, răspunsul la întrebarea nr. 4 litera (b)]. Cu toate acestea, Bouygues subliniază că entitatea rezultată în urma concentrării, la fel ca orice altă întreprindere, ar putea obține conținuturi sau servicii de la filialele Bertelsmann în condițiile pieței.

(60) În orice caz, punctul 82 din Comunicarea jurisdicțională consolidată prevede că existența controlului în comun presupune neacordarea votului decisiv numai uneia dintre societățile-mamă, deoarece acest lucru ar duce la existența controlului exclusiv pentru societatea care beneficiază de votul decisiv.

(61) În cazul de față, Bouygues va deține controlul asupra a jumătate dintre membrii Consiliului de administrație, inclusiv asupra directorului general ([47]), care va dispune de votul decisiv. În acest sens, se pare că votul întreprinderii Bertelsmann nu este necesar pentru a se adopta o poziție a întreprinderii Bouygues în cadrul Consiliului de administrație, cu excepția aspectelor rezervate în sensul articolului 2.1.4 din SHA (pentru care nu se poate acorda controlul în comun). În mod similar, în cadrul adunării generale a acționarilor, Bertelsmann va putea să respingă o poziție adoptată de Bouygues numai în cazul unor aspecte rezervate în sensul articolului 2.1.4 din SHA (pentru care nu se poate acorda controlul în comun).

(62) Prin urmare, ca urmare a votului decisiv al Bouygues, Bertelsmann nu va deține controlul în comun asupra entității rezultate în urma concentrării.

(E) Controlul exclusiv asupra entității rezultate în urma concentrării

(63) Astfel cum s-a indicat mai sus, Comisia observă că Bouygues va avea competența de a numi jumătate dintre membrii Consiliului de administrație al entității rezultate în urma concentrării. Având în vedere dispozițiile Codului comercial francez ([48]), directorul general al entității rezultate în urma concentrării, care va fi numit de Bouygues, va avea votul decisiv în cazul unei situații de blocaj. Prin urmare, Bouygues va fi în măsură să își impună deciziile în Consiliul de administrație al entității rezultate în urma concentrării. Comisia observă că aceste drepturi conferă întreprinderii Bouygues controlul exclusiv asupra entității rezultate în urma concentrării.

(64) În plus, în conformitate cu dispozițiile articolului 2.5 din SHA și cu excepția aspectelor rezervate în sensul articolului 2.1.4 din SHA (pentru care nu se poate acorda controlul în comun), Bertelsmann va trebui să voteze în cadrul adunărilor generale ale acționarilor în favoarea poziției adoptate de Bouygues. Prin urmare, Bouygues va controla efectiv aproximativ 46 % din drepturile de vot în cadrul adunării generale a acționarilor entității rezultate în urma concentrării. Conform statisticilor consolidate istorice prezentate de Bouygues, acestea reprezintă mai mult de jumătate din drepturile de vot reprezentate efectiv în cadrul adunărilor generale ale acționarilor ([49]). Prin urmare, Comisia observă că Bouygues va exercita, de asemenea, controlul exclusiv *de facto* asupra entității rezultate în urma concentrării. Tabelul următor prezintă statisticile consolidate istorice privind rata de participare la adunările generale ale acționarilor întreprinderilor TF1 și M6 începând din 2019.

Tabelul 1

Statistici istorice consolidate privind rata de participare la adunările generale ale acționarilor întreprinderilor TF1 și M6

Anul	Rata de participare consolidată	Rata estimată a participațiilor Bouygues	Participația Bouygues în raport cu rata totală de participare consolidată
2021	[…] %	46 %	[Peste jumătate] %
2020	[…] %	46 %	[Peste jumătate] %
2019	[…] %	46 %	[Peste jumătate] %

Sursă: răspunsul oferit de Bouygues la solicitarea de informații nr. 1, întrebarea nr. 3

([47]) Tribunalul Uniunii Europene a statuat deja că, în sensul Regulamentului privind concentrările economice, reprezentanții independenți desemnați de un acționar vor lua în considerare în mod inevitabil punctul de vedere al persoanei care i-a numit (a se vedea Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 23 februarie 2006, Cementbouw Handel & Industrie/Comisia, T-282/02, punctul 74). În lipsa unor elemente de probă care să demonstreze contrariul, Comisia consideră că cei doi membri independenți ai Consiliului de administrație al entității rezultate în urma concentrării numiți de întreprinderea Bouygues vor acționa în conformitate cu interesele întreprinderii.

([48]) Codul comercial francez, articolul L.225-37.

([49]) A se vedea solicitarea de informații nr. 1, răspunsul la întrebarea nr. 3.

(65) Prin urmare, Comisia consideră că Bouygues va deține controlul exclusiv asupra entității rezultate în urma concentrării, atât în drept, cât și în fapt.

(F) Concluzie privind natura controlului asupra entității rezultate în urma concentrării

(66) Din motivele expuse mai sus, Comisia consideră că entitatea rezultată în urma concentrării va fi controlată exclusiv de Bouygues.

3.3.2. *Concluzie privind întreprinderile implicate în tranzacție*

(67) Comisia consideră că, având în vedere caracterul exclusiv al controlului exercitat de Bouygues asupra entității rezultate în urma concentrării, întreprinderile implicate în tranzacție sunt Bouygues (inclusiv TF1) în calitate de întreprindere care preia controlul și M6 în calitate de întreprindere-țintă.

3.4. **Concluzie privind dimensiunea europeană a tranzacției**

(68) Întrucât atât Bouygues, cât și M6 realizează mai mult de două treimi din cifra lor de afaceri în Franța, Comisia consideră că tranzacția nu constituie o concentrare cu dimensiune europeană.

4. **CONCLUZIE**

(69) Comisia nu are competența de a evalua tranzacția.

(70) Prezenta decizie se notifică Mediaset și se publică în *Jurnalul Oficial*, cu excepția informațiilor confidențiale sau a secretelor comerciale.